

රුස්සයානු මහා කාවි
විලදුම් මයාකෝට්ස්

ජත්තු විත්තු

ರೇಷನಲ್ ಮೈ ಕವಿ
ಮೀಲ್ಡ್ ಶೆರ್ ಅಯ್ಯಾಕುವೀಚೆಕ್

ಶಣ್ಣಿ ವಿಣ್ಣಿ

ಶಿಶ್ರೂ
ಫ್ರಾ.ಕರೋವಿನ್

ಅನ್ನಾದ್ಯ
© ರನ್‌ಶನ ಡೇವಿಲ್ ಸೇನಾಸಿಂಹ

ISBN 978-955-0230-16-7

ನವ ಪರಿಗಣಕ ಸಹಜ್ಯಾಮ
ಮಾಲಕ ಲೆಖಕರೆಲ್



ಪ್ರಕಾಶನಾಯ



ಘಟಬಹಳ್ಳಿ ಪ್ರಕಾಶನ
717/2, ಮಾಲ್ಯಿಂಹಾಂತ್ರಾಧಿ, ರಾಜ್ಯಕೆರ.

ಪ್ರಥಮ ಮ್ರುಂತಯ 2013

රුස්සයානු මහා කටි
විලදුම් පියාකොළුවිස්ක

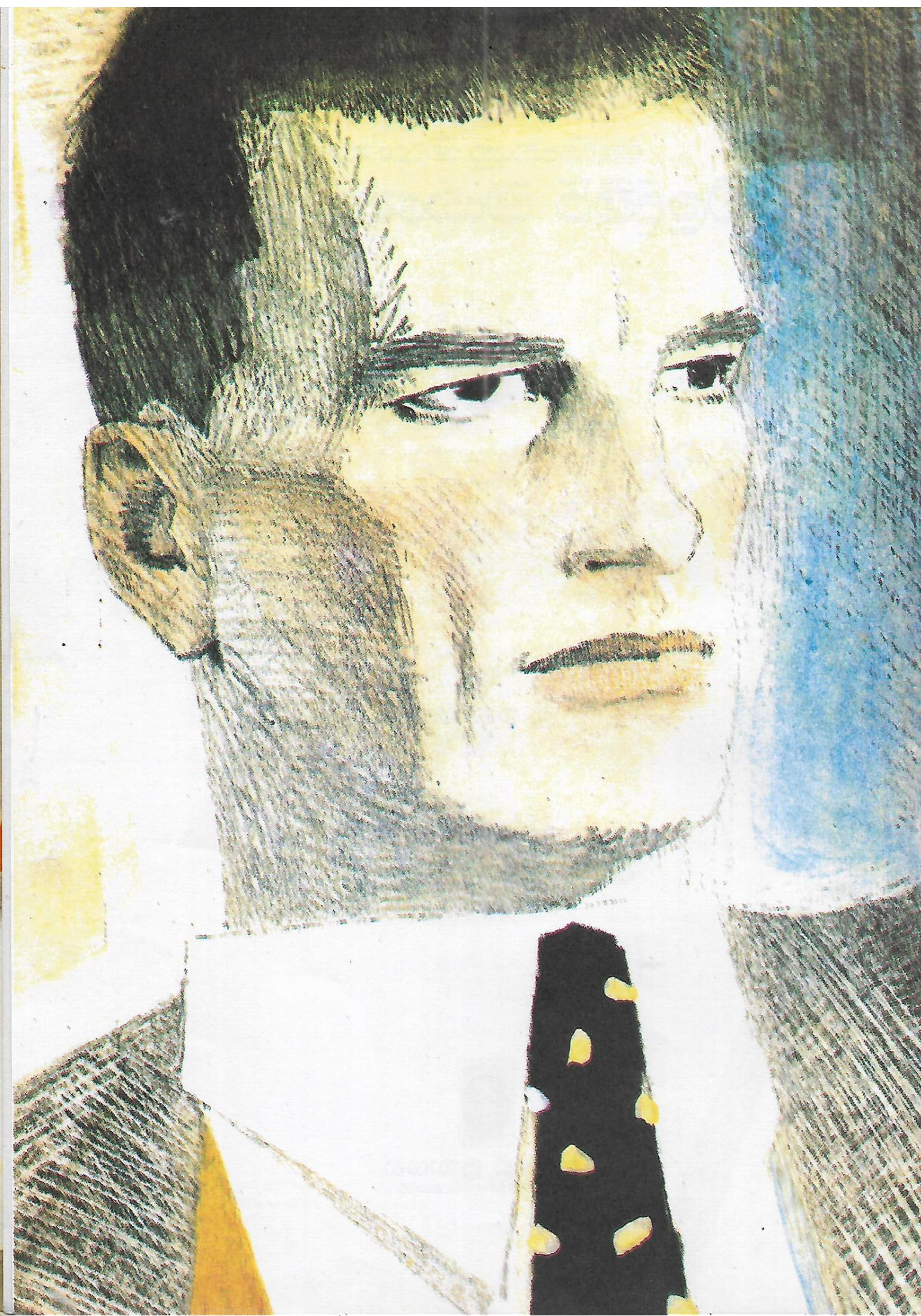
ඡන්න විත්ත

චිත්‍ර
යු.කරේවින්

අනුවාදය
රත්න දේවමිනු ශේනාසිංහ



අගහක් ප්‍රකාශන
717/2, මාලින්තාගේ ඩී, රාජකීරිය.



විලදුම්මීර් මයාකෝට්ටිස්කි

මෙ නමින් හැඳින්වෙන්නේ 20 වැනි සියවසේ රුසියාවේ වාසය කළ සාහිත්‍යයරයක්. ඔහු නාට්‍යවේදියෙක්, විතුපට තිර රවකයෙක්, විතුපට අධ්‍යක්ෂවරයෙක් හා නළුවෙක්, විතු ශිල්පීයෙක් හා සගරා සංස්කාරකවරයෙක්. එහෙත් ලෝකයේ ජනයා අතර ඔහු වැඩියෙන් ප්‍රකට වුණේ සමාජවාදී අධ්‍යක්ෂ ඇති, විෂ්ලවකාරී කවියකු හැරියට.

1893 දී ඔහු උපත ලද්දේ රුසියානු අධිරාජ්‍යයේ බග්ධාති කියන නගරයේ. එය අයන් වන්නේ දැන් ජෝර්ජියාව ලෙස හැඳින්වෙන රටටයි. ඔහුට සහෝදරීයන් දෙදෙනෙක් හා සහෝදරයින් දෙදෙනෙක් සිටියා. සහෝදරයින් දෙදෙනා කුඩා කාලයේ දී ම ලෙඛරෝග හැඳිලා මියගියා. කවියාගේ වයස අවු. 13 දී ඔහුගේ ගියාත් ගිලන් වී මියගියා. පස්සේ ඔවුන් මොස්ක්වි න්‍යුවරට පැමිණියා. මයාකෝට්ටිස්කි මොස්ක්විහි පාසුලකට ඇතුළු කළත් ගාස්තු ගෙවාගන්නට බැරිවීම නිසා ඔහු පාසුලෙන් ඉවත් කෙරුණා. 1908 දී දේශපාලන කටයුතුවල නියැලෙන්නට පවත් ගන්නා ඔහු ඒ නිසාම නොයෙක් තාචිනපීඩනවලට ලක් වෙනවා. සිරගතව සිටියදී කවි ලියන්න පවත් ගන්න මයාකෝට්ටිස්කි ඉන් නිදහස් වූ පසු විතුශිල්පීයකු ලෙස පුහුණුව ලබනවා. ඔහුගේ කලා ජීවිතය ආරම්භ වන්නේ ඒ ආකාරයෙන්.

මෙ කවියා ගැන ඔහු ජීවත් ව සිටි කාලයේ ම පුරාවෘත්ත ගොඩනැගුණා. ඉන් එකක කියුවෙන්, සෝවියට දේශය නමැති සමාජවාදී රටේ සදුන්ත යෝදෙයෙක් ඉන්නා බවත් ඔහු කවි කියනා බවත් ඔහු රතු නැවක පිහිටි කහිතාන්ගේ අනුදෙන කුටියට නැගිලා කියන කවි මහ මූහුදුවලින් එතෙර ඇතා රටවලටත් සෝවියට දේශය රකිමින් මුර සංචාරය කරන නොකාවලටත් ඇසෙන බවත් ඒ අසන නැවියන් සෝවියට දේශයේ හතුරන් පළවා හරින්නට යුහුපූජු වන බවත්.

මයාකෝට්ටිස්කි කවියාගේ ගේර ප්‍රමාණ ගැන කළුපනා කරන විට සැබැවින් ම ඔහුට තිබුණේ යෝධයකුගේ පෙනුමක්. ඔහු ඉතා ම උසයි. ඔහුගේ උරහිස් හරිම පළලයි. ඔහු දැවැන්ත, ගක්තිමත් පුද්ගලයෙක් වුණා. ඔහුගේ කට හබේ තිබුණේ අසාමාන්‍ය බලයක් හා අලංකාරයක්. එනිසා පැය ගණන් පුරා ඔහු කවි කියනවා අහගෙන ඉන්න මිනිසුන් රස් කකා සිටි බව සඳහන් වෙනවා. දේශපාලනයෙදී පමණක් නොවේයි, කවියෙදින් ඔහු පෙරලිකාරයෙක් වුණා. ඒ, සම්භාව්‍ය කවිය විසින් නොපිළිගත් ගැමී වදන් කවියට ඇතුළත් කරමින් සහ අලුත් කාව්‍ය විරිත් හාවිතයට ගනිමින්. ඒ නිසා ඔහු විවේචනයටත් බඳුන් වුණා.

මයාකෝට්ටිස්කි කවියා ජීවත් වුණේ ඉතාම කෙටි කාලයයි. අවුරුදු 36ක් පමණයි. 1930 දී මිය යන මෙ කවියාගේ සැමරුම් නිමිත්තෙන් සෝවියට සංගමය හා රුසියාව විසින් තැපැල් මුද්දර ගණනාවක් නිකුත් කර තිබෙනවා. ඒ වගේම ඔහුගේ නළුම් මංමාවත්, උමං දුම්රිය ස්ථාන, නගර හා වතුරු නම් කෙරුණා. රුසියාව විසින් මැතික නිකුත් කරන ලද කාසියකත් ඔහුගේ රුව යොදා තිබුණා. ඔහු වෙනුවෙන් ඉදිකෙරුණු පිළිම ප්‍රතාපවත් ලෙසින් අදත් නැගී සිටිනවා.

මෙ කවියා සැරපරුස පෙනුමෙන් යුතු වුවත් ඔහුට තිබුණේ බොහෝම මටසිලිට්, කරුණාවන්ත හදවතක්. ඒ නිසා සෝසු සියලු කලා කටයුතුවල නියැලෙන අතරවාරයේ පොඩිත්තන් වෙනුවෙන් ලියන්නත් ඔහු කොහොම හරි කාලය සොයා ගත්තා. සිගිත්තන් වෙනුවෙන් මයාකෝට්ටිස්කි කවියා ලියු කුඩා පොත් පිංවක් තමයි අද මේ ඔබට ඉදිරිපත් කෙරෙන්නේ. රුසියානු බසින් මයාකෝට්ටිස්කි කවියා ලියු ඒ කවි මෙහි සිංහල බසින් පළ වන්නේ, හැකිතාක් දුරට සිංහල කාව්‍ය සම්පූද්‍යායයට ගැලුපෙන ආකාරයෙන් හැඩිගස්වාගෙනයි. ඒ, 2013 වසරට යෙදෙන මයාකෝට්ටිස්කි කවියාගේ 120 වැනි ජන්ම සැමරුම නිමිත්තෙන්.



දොර අරිනා ලෙසින් ගෙයක
 පේරුලනු මැන මුල්ම පිටුව
 එහි මුල්තැන රුගෙන සිටින
 සිංහය දැක ගනු පළමුව

ආදි පුරාණ් කාලක
 සියලු සතුන්ගේ රුප් යැයි
 අමතන ලද මුත් අද ඔහු
 නිකම්ම නායකයෙක් මැයි



දුමුරු පාට කෙටි ලොම් ඇති
රටවල්වල උතුරුකරේ
පීවන් වන මේ සතාට
කියන්නේ ලාමා ය කියල



ලාමා අම්මයි - උගේ ද පැටියයි
හරි අහිංසකයි - හොඳ නුරුවුහුවියි



පැස්තුඩුවගේ පැටියා කහ පාටකි
අම්මලගේ හොටයේ මාලුවා මල්ලකි



පිට වට ගෙල වට ඉරි වට
සිඩාගේ හැඩරුව මට
ප්‍රම්බන ලද මෙට්ටිටයකට
සමකළ හැක, අගයි නොවෙද ?

හරියට පත්‍ර	අති
රුපපෙක් සිරි	ගති
අපගේ පොත්තේ	අති
අතුනගේ දුග	ගති

අත්ත් පවුල්ලේ	අති
විසාල	පෙනුමැති
දෙමහල් උස	අති
මහ අතු දුල	අති

කුලු සරි කන්	අති
මුහුණා වලිග	අති
ඩිනි වෙන නම්	අති
“හොබවැල” යැයි	යති

කැම බරට	කති
බේම බොහෝම	බොති
යාර ගණුන්	අති
අඳුම් ද	අන්දති

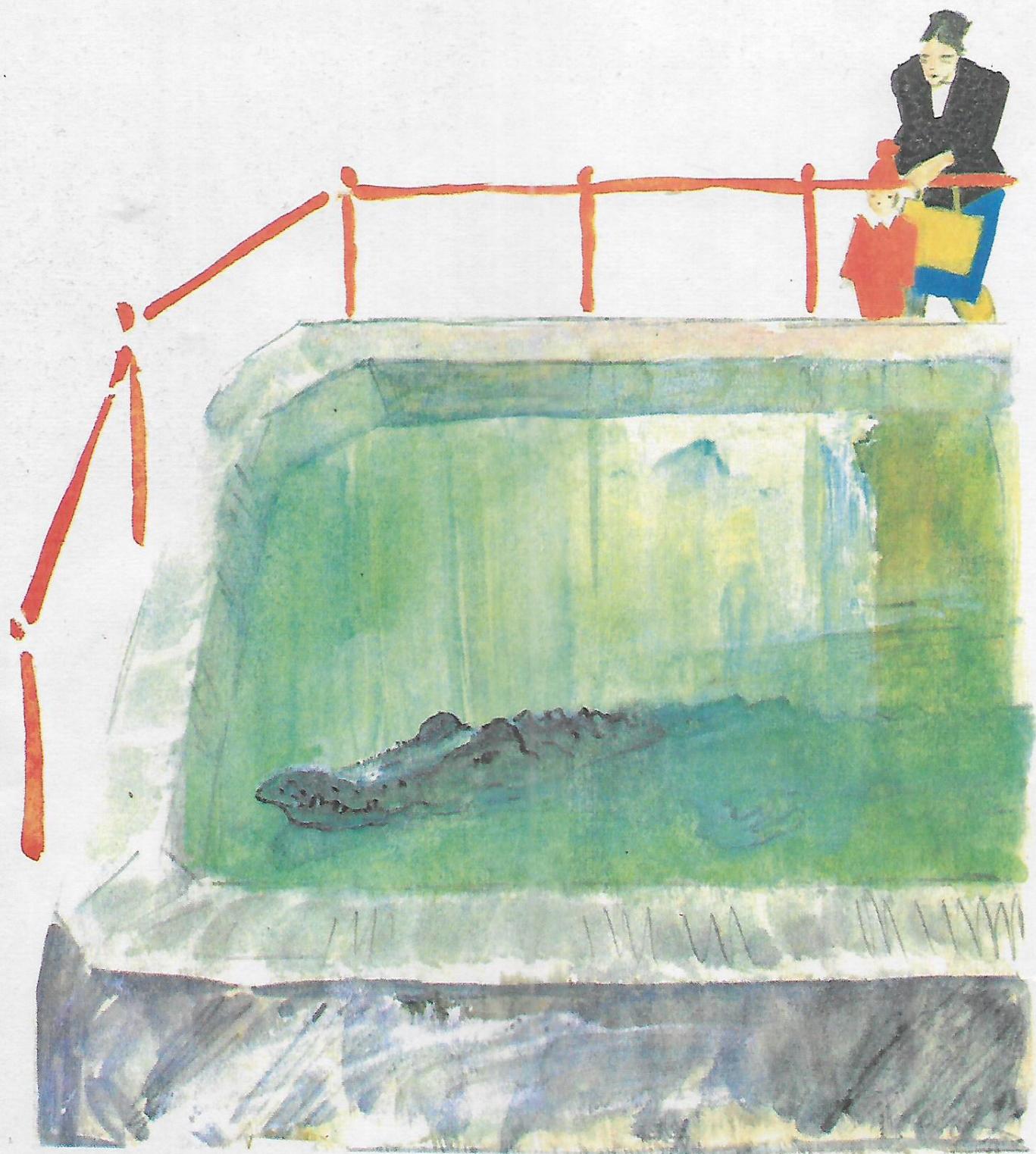
අත්ත් පවුල්ලේ	අති
ඩිතර්ම් උස	නැති
පැටවගේ උස	අපේ
තාත්ත්වත්ත්	නැති



ලිඛු පෙරහැරේ එති - සැමගෙන් ඉල්ලති
“පසකට වනු හැකි - නම් බොහෝ යහපති”



මේ වගේ සිරුරුතී - අල් ඇනු විකුමැති
හිටු දෙකකින් වුව - අදිනොත් සමනෙකි



දුර්වන් සිත බිය ගේවන
විදුලි සැරක් වගේ පතින
වතුරේ සිටින විට නොපෙනන
කිහිල කෝප නොකරනු මැන



‘කාන්තාරයේ නැව’ යැයි - ආදි කාලේ සිට දැන්නා
මුටුවා පිට මහ බඩු පොදු, - මිනිසුන් නැග, ගෙන යන්නා

රස නැති තණ කොළ කන්නා - සැම දා වැවෙහිම ඉන්නා
කාන්තාරයෙම වෙසෙනා - කම්බරුවෙකි මොහු අගනා



අර්ථම පුදුම කැන්ගරේවගේ
දැන් යුවල කොටම කොටසි
ල් වෙනුවට දෙපා යුගල
වලිගේ එක්ක දිගම දිගයි



බෙල්ල දිගැකි පීරාපයට
ගැලපෙන අඹුමක් මැසුමට
සිතුවද, මිමි කොලරයකට
ගනු කෙලෙසුද නොදැනේ මට

ලී වුනාට පීරාපයට
නැතැයි කමිසයක් අඹුමට
නැගුණේ නැති දුකක් සිතට
නැරවෙනු මිස එය සතුටට

පීරාප පෝතකයා හට
අම්ම සමඟ සිටිනා වට
ආදුරුයෙන් වෙළි ඉන්ට
බෙල්ල අයා කියනු කුමට

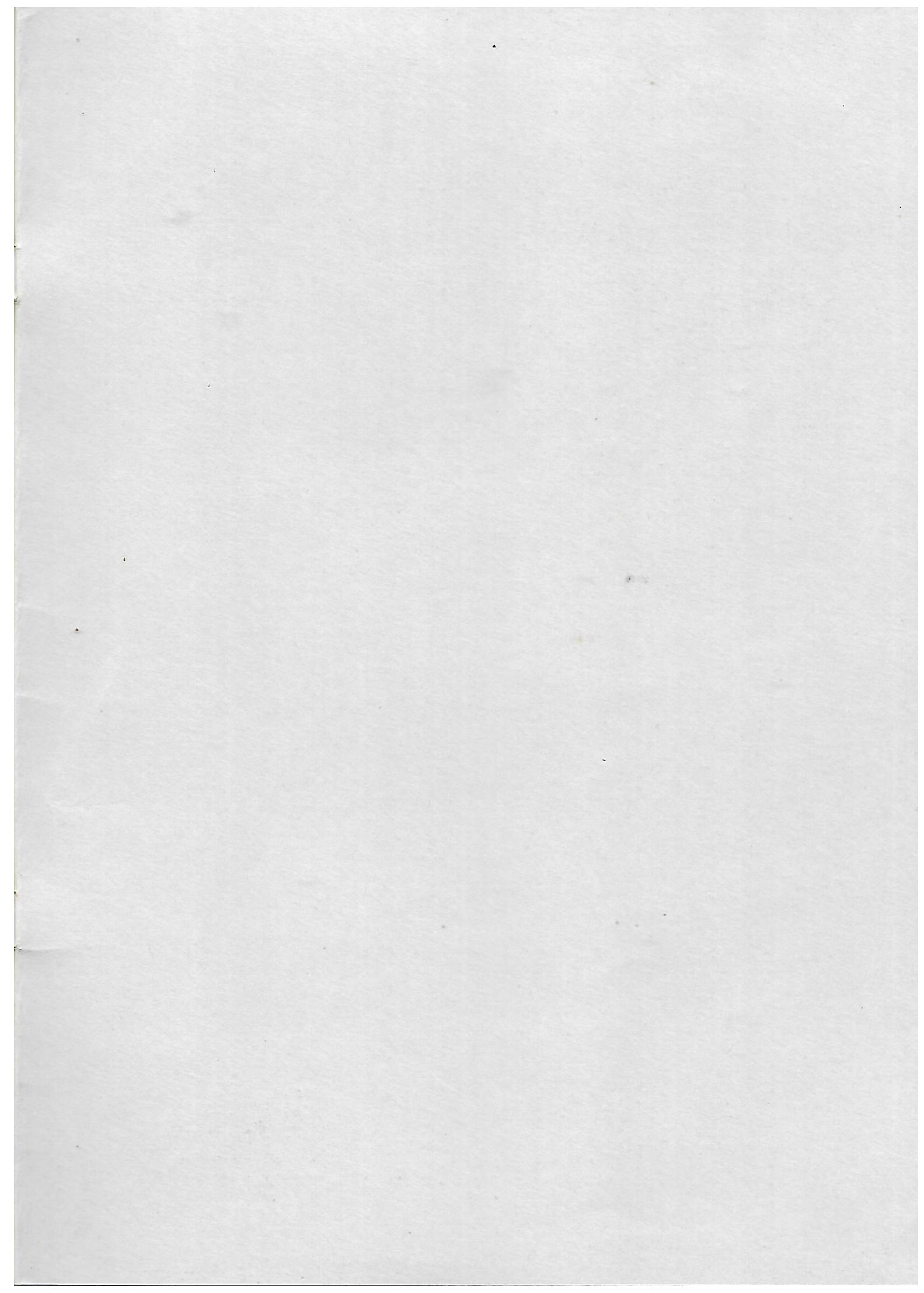


වදුර වගේ විහිලකාර සතෙක් එහෙම තවත් ඇද්ද
 වාඩිවෙලා සිටිනා විට මිනිස් රේපයක් ම නොවෙද
 මිනිස් රේප ඉක්මවන්නේ වදුරගේ ඇති දිග වලිගෙයි
 උඩින් යන්න උදුවූ කරන වලිගෙට උන් හරි ලෝලයි
 සිතල රටවල උන්හට දරා ගන්න බැරි සිතයි
 උජ්නා කලාපය රටවල උන් හැම දෙන වනවාසයි



සත්තු වත්තෙ කුඩා වෙලා
 ඉන්න සතුනි මට අවසර
 ගෙදර යන්න වෙලාව හරි
 ආයෙත් එන්නම් සුම්බුරු





රුජයානු මහා කත්
විලදුම් මයාකෝටීස්ක්

යන්න වින්න



අගහක් ලිංගාචාරු

717/2, මාලින්නාගොඩ, රාජකීරිය.
0112793671 | 0773985968
roma.lanka@mail.ru

ISBN 978-955-0230-16-7



Rs. 150/-
9 789550 230167